

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. A.**
zastoupený advokátkou JUDr. Janou Balounovou, Ph. D.,
sídlem náměstí Republiky 2, Plzeň,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-88/LE-BA02-P07-2022 ze dne 28. 7. 2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

- 1. Žalobce podal dne 21. 5. 2022 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žádost odůvodnil tím, že mu v Libanonu hrozilo pronásledování ze strany organizace Hizballáh kvůli jeho náboženství, neboť je muslim – sunnita. Příslušníci této organizace mu v minulosti vyhrožovali a napadli ho.
- 2. Žalovaný žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona o azylu neudělil, neboť

jeho žádost považoval za čistě účelovou s cílem legalizovat jeho další pobyt na území ČR. Azylový příběh shledal jako nedůvěryhodný pro řadu zásadních rozporů v jednotlivých výpovědích. Žalobce chtěl původně žádat o mezinárodní ochranu v Německu, kam se ovšem po zadržení na území ČR již nedostal. Následně tedy požádal o její udělení v ČR.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že v Libanonu mu skutečně hrozilo nebezpečí ze strany Hizballáhu. Podání žádosti v ČR, nikoliv v Německu, na této skutečnosti nic neměnilo. Žalovaný se dále nikterak nezabýval nepříznivou ekonomickou situací v Libanonu, což byl jeden z důvodů, proč o mezinárodní ochranu žalobce požádal. Dále si ani neobstaral relevantní informace o zemi původu žalobce. Ty informace, které měl k dispozici nezohlednil ve vztahu k rozhodným skutečnostem a posouzení, zda žalobce splňuje důvody pro udělení azylu podle § 12 písm. b) či doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Skutkový stav věci tak nebyl zjištěn řádně, když žalovaný ani nedoplnil podklady v rámci své vlastní činnosti. Rozpory v jeho výpovědích byly naprosto zanedbatelné. Žalovaný také vyčetl žalobci rozpory mezi výpověďmi jeho a jeho kamaráda A. N., se kterým byl zadržen na území ČR. V tom případě jim měla být dána možnost údajné rozpory vysvětlit. Napadené rozhodnutí považoval za nepřezkoumatelné s ohledem na to, jak výrazný zásah do základních lidských práv a svobod žalobce mělo.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Žalobce neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by vyšlo najevo, že by v Libanonu měl kvůli nepříznivé ekonomické situaci problémy. Každá žádost o udělení mezinárodní ochrany byla vždy individuální, a tak k této žalovaný i přistupoval. Při posuzování žádosti vycházel ze zpráv o zemi původu žalobce. Žalobcovu žádost považoval za čistě účelovou, což mu v napadeném rozhodnutí i podrobně a srozumitelně vysvětlil.

III. Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná.
6. Z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona o azylu přichází ve věci žalobce do úvahy toliko odůvodněný strach z pronásledování organizací Hizballáh z důvodu náboženství v zemi původu [§ 12 písm. b) zákona o azylu]. Sám žalobce ostatně neuvedl žádnou konkrétní argumentaci vztahující se k právní kvalifikaci jeho azylového příběhu.
7. S otázkou existence odůvodněného strachu z pronásledování se žalovaný vypořádal řádně. Zohlednil zejména žalobcovy výpovědi, které obsahovaly zjevné rozdíly. Největší rozpor spočíval v tom, že u výslechu vedeného Policií ČR ohledně řízení ve věci vyhoštění žalobce, žádné problémy žalobce s Hizballáhem nezmínil. Tyto problémy poprvé uvedl, až v údajích poskytnutých k žádosti o mezinárodní ochranu dne 9. 6. 2022, tam také poprvé popsal své incidenty s Hizballáhem. Tyto incidenty poté však odlišně popsal v pohovoru, který s ním žalovaný učinil dne 21. 6. 2022. Žalobce dále při pohovoru uvedl, že s vycestováním z Libanonu neměl žádné potíže a s Hizballáhem žádné problémy od roku 2019.
8. Nelze přisvědčit žalobci, že tyto rozpory byly pouze zanedbatelné a jeho výpovědi obsahovaly jen dílčí nesrovnalosti. Jde naopak o zásadní a nevysvětlené rozpory, které jeho azylový příběh podstatně znevěrohodňují. Skutkovému závěru žalovaného, že by žalobci hrozilo nebezpečí ze strany Hizballáhu v zemi jeho původu, tak nelze nic vyčíst. Úvaha

žalovaného je srozumitelná, logická a na věc přílehlavá.

Nepříznivá ekonomická situace v Libanonu

9. Žalobce následně svou žalobní argumentaci zaměřil na ekonomickou situaci v Libanonu. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že jedním z důvodů, proč o mezinárodní ochranu žádal, byla katastrofální ekonomická situace v Libanonu. Tento důvod však již více nerozvedl. Pohovor dle něho nebyl následně žalovaným proveden řádně, když se ho na ekonomickou situaci v Libanonu vůbec nedotázal.
10. Na jednu stranu žalobce hovořil o strachu navrátit se do Libanonu z důvodu nebezpečí ze strany Hizballáhu. Na druhou stranu tvrdil, že žalovaný své dotazy omezil pouze na toto nebezpečí a nepříznivou ekonomickou situací se už dále nezabýval.
11. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce o problémech ve vztahu k nepříznivé ekonomické situaci v Libanonu detailněji nehovořil a neuvedl je jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu. V rámci pohovoru se žalovaný žalobce dotázal, zda měl v Libanonu ještě jiné problémy kromě výhrůžek ze strany Hizballáhu. Žalobce odpověděl, že neměl. Protože žalovaný dostal od žalobce negativní odpověď, logicky své otázky zaměřil na organizaci Hizballáh, což byl výslovně tvrzený důvod žalobcoví žádosti. Nelze tedy přisvědčit žalobci, že pohovor s ním nebyl proveden řádně. Nad rámec toho soud uvádí, že nepříznivá ekonomická situace v zemi původu žalobce není sama o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu.

Informace o zemi původu žalobce

12. Soud výše uvedl, že azylový příběh žalobce byl nedůvěryhodný. Žalovaný jej však neoznačil za nevěrohodný ve všech relevantních aspektech žádosti o mezinárodní ochranu. Proto bylo povinností žalovaného posoudit jednotlivá tvrzení a skutečnosti (ke specifickým řízením o mezinárodní ochraně, důkaznímu standardu a rozložení důkazního břemene srov. rozsudek NSS č. j. 5 Azs 66/2008-70 ze dne 30. 9. 2008, č. 1749/2009 Sb. NSS).
13. Prokazovat jednotlivé skutečnosti je povinen primárně žadatel, nicméně žalovaný je povinen zajistit k žádosti maximální možné množství důkazů (včetně informací o zemi původu), a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, které je podporují. Rozhoduje-li žalovaný za důkazní nouze, je stěžejním důkazním prostředkem výpověď žadatele a klíčovým faktorem se stává posouzení celkové věrohodnosti žadatele a posouzení pravděpodobnosti, zda k události opravdu došlo podle výpovědi žadatele.
14. Při nevěrohodnosti výpovědi samotného žalobce bylo zásadní, jaké informace o situaci v Libanonu vyplynou z dalších podkladů pro rozhodnutí. Zákon o azylu v § 23c písm. c) vyžaduje obstarání přesných a aktuálních informací z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem. Žalovaný vycházel z informací, které uvedl na str. 8 napadeného rozhodnutí.
15. Nelze přisvědčit námitce žalobce, že žalovaný neobstaral relevantních informací o zemi původu. Výčet informací jak z hlediska jejich aktuálnosti, tak adresnosti považoval soud za dostatečný. Zejména byla podstatná informace ohledně působení organizace Hizballáh v Libanonu, přičemž žalovaný vycházel z informace OAMP, Libanon, politická situace, Hizballáh, sunnitský extrémismus, bezpečnostní situace ze dne 18. 1. 2022. Z té nevyšlo najevo, že by ze strany Hizballáhu (jejíž členové jsou muslimové – šíité) docházelo v Libanonu k utlačování sunnitů. V průběhu správního řízení tak nebylo prokázáno, že by žalobci v Libanonu hrozilo nebezpečí, které popisoval, resp. že by měl *odůvodněný strach*

z pronásledování.

Rozpory mezi výpověďmi žalobce a pana A. N.

16. Z obsahu správního spisu a žaloby vyplynulo, že žalobce byl zadržen na území ČR spolu se svým kamarádem panem N. Žalovaný v napadaném rozhodnutí na str. 5 uvádí, že se mezi výpovědi žalobce a pana N. vyskytlo tolik rozporů a nelogičností, že byl žalovaný v obou případech přesvědčen o jejich kompletní nevěrohodnosti.
17. Soud dal v této dílčí otázce za pravdu žalobci, neboť žalovaný jim v případě takového zjištění, měl poskytnout možnost tyto rozpory vysvětlit. Žalovaný jim tuto možnost však neposkytl a nad rámec toho ve správním spise žádá výpověď pana N. obsažena není. To však na zákonnosti napadeného rozhodnutí nic nemění, protože spočívá především na nevěrohodnosti výpovědi samotného žalobce. Již jeho výpovědi samy o sobě vykazovaly tak zjevné rozdíly, že i v případě vyvrácení pochybností mezi výpovědi žalobce a jeho kamaráda, by stále nešlo považovat žalobcovy výpovědi za důvěryhodné.

IV. Závěr

18. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. září 2022

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce